

خشونت علیه زنان در انتخابات پارلمانی سال ۱۳۹۷ افغانستان

۱. مقدمه

حضور زنان در سیاست افغانستان نسبت به گذشته خیلی پر رنگ تر است. زنان موفق های رهبری؛ مانند پست های وزارت، ولایت و سفارت را در اختیار دارند. با این حال، مرور گزارشات منتشر شده از رسانه ها بیانگر چالش هایی است که هنوز هم زنان با آن دست و پنجه نرم میکنند. بطور مثال، در سال ۲۰۱۲ واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان گزارش داده بود که:

رژیم فعلی که حمایت بین المللی را با خود دارد اقدام به تدابیر حفاظتی مطابق قانون و قانون اساسی برای حفظ حقوق مساوی زنان منحصی شهروندان و اشتراک کنندگان در نظام دموکراتیک کشور نموده است، در حالیکه پلان عمل ملی برای زنان افغانستان در سال ۲۰۰۸ یک چارچوب عملی را برای افزایش ظرفیت زنان و تساوی جنسیت، تحت قیمومیت استراتژی انکشاف ملی افغانستان ترتیب کرده است. با این حال، سالهای اخیر شاهد عکس العمل هایی در برابر توانمند سازی زنان بوده است. بسیاری از حقوقی که از جانب قانون اساسی سال ۲۰۰۴ و نهاد های دیگر به زنان وعده شده بود، هنوز هم باید در سراسر کشور تطبیق گردد و قانون جدید بعضی از این دست آورد ها را حتی به عقب برگردانده است.^۱

یکی از موانع بسیار مهم در برابر اشتراک زنان در پروسه های سیاسی، تهدید خشونت با همه اشکال و نمود های آن میباشد. در افغانستان پیشینه ای از واکنش های خشونت آمیز در برابر ترویج حقوق زنان و اشتراک آنان در سیاست های عمومی وجود دارد.^۲ در پاسخ به این چالش دوامدار، واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان با همکاری اداره ملل متحد برای زنان در افغانستان، تحقیقی را در رابطه به شناسایی اشکال و انواع خشونت علیه زنان در انتخابات و اینکه این خشونت ها چگونه به ظرفیت سهم گیری مساویانه آنان در پروسه انتخابات صدمه وارد مینماید، انجام داده است. هدف این تحقیق شناسایی بهتر خشونت علیه زنان بوده و نیز سفارشات صریح جهت پاسخ دهی به چنین خشونت ها و محدود کردن آنها در آینده ارائه میگردد.

برای رسیدن به این هدف، واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان دو ولایت، ننگرهار و کابل را جهت انجام تحقیقات مقدماتی برای مرحله اول این تحقیق انتخاب کرده است. این ولایات برای مقایسه بهتر خشونت در یک ولایت نسبتا امن مانند کابل، و یک ولایت دیگر با نگرانی های بیشتر ناامنی مانند ننگرهار، انتخاب شده است.

فهرست مطالب

۱. مقدمه..... ۱
۲. خشونت انتخاباتی علیه زنان چیست؟..... ۳
۳. چه چیز و چه کسی باعث خشونت انتخاباتی علیه زنان میگردد..... ۸
۴. نتایج ابتدایی و موضوعاتی که باید برای جلوگیری از خشونت های انتخاباتی علیه زنان انجام شود..... ۹

نواه کوبورن:

انسان شناس سیاسی در کالج بینگتون است که تحقیقات وی بیشتر روی افغانستان و جنوب آسیا، مطالعات خشونت، حکومتمداری و نحوه ی برخورد مردم با تداخل سیاست، قدرت و فرهنگ متمرکز میباشد. وی در انستیتوت صلح ایالات متحده و بنیاد فرهنگی آغاخان در کابل کار نموده است. وی در دفتر واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان در مورد چند دورانتخابات گذشته تحقیقاتی را انجام داده است و همچنان همراهی انا لارسن "تمرین دموکراسی در افغانستان: انتخابات در سرزمین عاری از ثبات سیاسی (کولومبیا ۲۰۱۳) را به رشته تحریر درآورده است. بر علاوه، وی نویسنده کتاب های تحت عنوان سیاست بازاری: قدرت و کوزه گری در مارکیت افغانستان (استنفورد ۲۰۱۱)، و تحت یک قرارداد: کارگران نامرئی جنگ جهانی آمریکا (استنفورد ۲۰۱۸) میباشد.

محمد حسن وفایی:

وفایی مدیر تحقیق در واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان بوده و بیش از ۱۵ سال روی موضوعات جندر/جنسیت، مصونیت اجتماعی، دموکراسی سازی و موضوعات مرتبط با توسعه اجتماعی کار کرده است. وی مدرک لیسانس و ماستری خویش را درعلوم سیاسی از پوهنتون کاتب به دست آورده و در انستیتوت تحصیلات عالی گوهرشاد در کابل نیز تدریس نموده است. وفایی به حیث مشاور سیاسی با نمایندگان سیاسی اروپایی در کابل و همچنان با نهادهای بین المللی شامل دموکراسی انترنشنل و انستیتوت انکشاف خارجی کار کرده است. وی کارهای ساحوی گسترده ای را در سراسر افغانستان انجام داده و در نوشتن مقالاتی تحت عنوان "پارلمان افغانستان و انتخابات، دیدگاه های نمایندگان مجلس در مورد انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی و تقویت معیشت از طریق توسعه محلی" همکاری نموده است.

۱ اولیور لوغ، فرخ لقا امینی، فرید احمد بیات، ریحانه گلشن حسینی، ضیا حسین، مسعوده کوهستانی و چون آر. ایچاویز، « حقوق مساوی، فرصت های غیر مساوی: اشتراک زنان در انتخابات پارلمانی و شورای ولایتی در افغانستان» (کابل: واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان، ۲۰۱۲).

۲ دینز کاندیوتی، «سیاست های جنسیت و باز سازی در افغانستان» (جینیوا: انستیتوت تحقیقاتی ملل متحد برای انکشاف اجتماعی، ۲۰۰۵)، ۳۱.

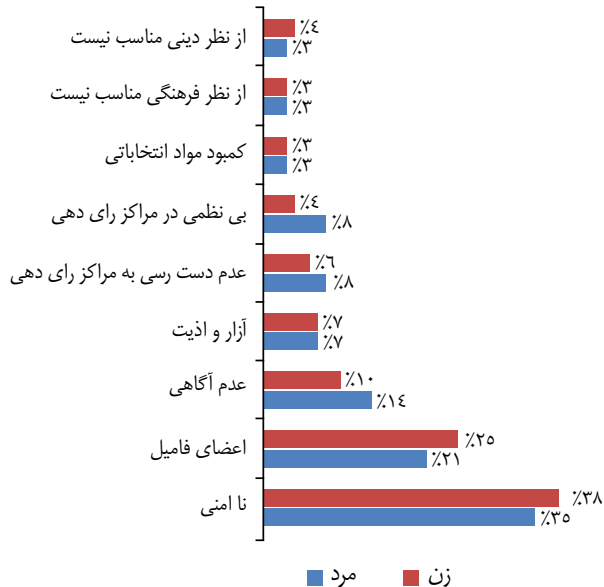
این مقاله بررسی ابتدایی از یافته ها و انعکاس هادر رابطه به انواع مختلف خشونت علیه زنان و همچنان یکعده سفارشات بالقوه در مورد پالیسی را جهت ارائه پاسخ به این خشونت ها و محدود ساختن آنها، فراهم میسازد. این مقاله با بررسی برخی انواع خشونت ها که از جانب زنان در جریان مصاحبه ها مطرح گردیده است آغاز گردیده و نتیجه گیری های مقایسوی را در مورد خشونت علیه زنان ارائه میکند. این مقاله با ارائه سفارشات خاتمه می یابد. یک تحلیل مکمل، با سفارشات مشخص، در پایان این تحقیق نشر خواهد گردید.

داده های تحقیق از ۱۳ جنوری تا ۱۹ فبروری ۲۰۱۹ جمع آوری شده است. جنبه کیفی تحقیق شامل ۲۸ مصاحبه نیمه ساختارمند و چهار بحث گروهی در مناطق روستایی و شهری با شرکت کنندگان شامل، کاندیداهای پارلمانی، کارمندان کمیسیون مستقل انتخابات، ناظران انتخاباتی، کسانی که در مبارزات انتخاباتی شرکت کردند، اعضای جامعه مدنی و رهبران محلی بود. از ۴۹ پاسخ دهنده در مصاحبه های انفرادی و بحث های گروهی، ۴۱ زن و ۸ مرد بوده است. علاوه بر داده های کیفی، واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان در مناطق شهری و سه ولسوالی در هر دو ولایت های کابل و ننگرهار نظرسنجی را به منظور درک بهتر از نگرشهای شهروندان این دو ولایت نسبت به خشونت انتخاباتی، انجام داده است. در این نظر سنجی با ۵۳۳ نفر در این دو ولایت مصاحبه شده است.

۲. خشونت انتخاباتی علیه زنان چیست؟

میان هر دو، یعنی پاسخ دهندگان و مطبوعات، روی اینکه خشونت علیه زنان در انتخابات چگونه تعریف و تحلیل گردد، اتفاق نظر وجود ندارد.

عواملی که مانع مشارکت زنان در انتخابات می گردد

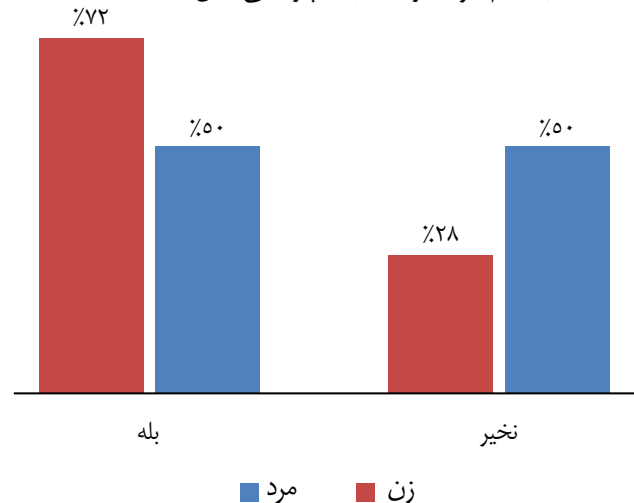
همانند سایر مفاهیم سیاسی در افغانستان، مهم است که شرایط و محیط تاریخی ای را که فهم و شناخت این اصطلاح را شکل می دهند، درک نماییم. بطور مثال، «دموکراسی» و شناخت از پروسه های دموکراتیک مانند انتخابات، باید در شرایط تاریخی و فرهنگی ای شناخته شود که موضوع جنسیت یک بخشی از آن باشد. در یک سلسله مصاحبه ها و گفتگوها با گروه های متمرکز، تحقیقات واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان دریافته است که اصطلاح «دموکراسی» فقط با فرایندهای سیاسی خاص همراه نبوده است، بلکه با یک سلسله عملکردهای که غیر اسلامی تلقی میگردید، نیز همراه بوده است.^۷ در عین حال، مردان افغان در مقایسه با زنان دموکراسی را بیشتر با رفتار زنان همراه میدانستند، که این امر برخی از نتایج مشکل آفرین را در مورد مخالفت مردان با اشتراک زنان در پروسه های دموکراتیک مانند انتخابات مطرح میسازد. به همین ترتیب، مهم است بدانیم که خشونت بطور محلی چگونه تعریف گردیده و این امر برای انتخابات افغانستان به چه معناست؟

رهنمود پالیسی ملل متحد در مورد جلوگیری و کاهش خشونت های مربوط به انتخابات (۲۰۱۶)، بطور ویژه، خشونت های انتخاباتی را یک نوع خشونت سیاسی تلقی میکند که «اکثراً طوری طرح گردیده تا بر نتایج یک انتخابات نفوذ نماید و ازین طریق به توزیع قدرت سیاسی بیانجامد.»^۸ این امر اشکال و انواع مختلف را به خود میگیرد و همچنان به طرق

انتخابات پارلمانی سال ۲۰۱۸ در جریان خشونت ها و نا امنی های متداوم صورت گرفت. طبق گزارش هیأت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما)، سال ۲۰۱۸ برای شهروندان افغانستان خطرناک ترین سالی بود که تا کنون ثبت گردیده است. این خشونت ها تأثیر جدی در قبال داشت، بویژه بر زنان و اطفال، که ۳۸ فیصد همه تلفات ملکی را در سال ۲۰۱۸ تشکیل میدهند.^۹ علاوه بر تأثیرات جنگ، به هرصورت، زنان و اطفال با طیف گسترده تهدیدات و انواع خشونت ها مواجه اند که آنان را بطور روزانه متأثر میسازد.^{۱۰} برخلاف این همه چالش ها، ۴۵ فیصد رأی دهندگان موفق گردیدند تا در سراسر کشور، به استثنای ولایت غزنی،^{۱۱} در این انتخابات سهم گیرند.

خشونت و انتخابات بگونه عمیق در افغانستان باهم گره خورده اند و هر دور انتخابات شاهد حملات بر مراکز رای دهی، رأی دهندگان، کمپاینران و کاندیدان و همچنان انواع دیگر خشونت ها بوده است.^{۱۲}

ثبت نام کرده در انتخابات پارلمانی سال ۱۳۹۷

نتایج ابتدایی این سروی حاکیست که زنان نسبت به مردان چانس کمتری برای ثبت نام و رأی دادن در انتخابات پارلمانی سال ۲۰۱۸ داشته اند (۵۰ فیصد زنان و ۷۲ فیصد مردان)، این سروی نشان میدهد که نا امنی عامل عمده مانع اشتراک زنان و مردان در انتخابات بوده است (۳۸ فیصد زنان ۳۵ فیصد مردان). علاوه بر این، وارد کردن فشار بر زنان از جانب اعضای خانواده های شان دومین عامل عمده مانع سهم گیری آنان در انتخابات است (۲۵ فیصد برای زنان و ۲۱ فیصد برای مردان). با این حال، در

۳ گزارش سالانه ملل متحد، «محافظت شهروندان در منازعات مسلحانه، فبروری ۲۰۱۹، کابل، https://unama.unmissions.org/sites/default/files/afghanistan_protection_of_civilians.pdf، ۲۰۱۹-feb-۲۴_final-۲۰۱۸-annual-report

۴ بطور مثال، گزارش ذیل را ببینید، "بی عدالتی و معافیت: میانجیگری مجازات های جنایی خشونت علیه زنان" توسط هیأت معاونت سازمان ملل متحد برای افغانستان (یوناما) دفتر کمیسیون سازمان ملل متحد برای حقوق بشر.

۵ شادی خان سیف (۲۱ اکتوبر، ۲۰۱۸)، رأی دهی برای انتخابات پارلمانی افغانستان که نقطه عطف تاریخی ای بود پایان یافت «اندولوی اجنسی».

۶ نواه کوپورن و انا لارسن، دموکراسی از مسیر برآمده در افغانستان، نشریه پوهنتون کولمبیا، ۲۰۱۱.

۷ انا لارسن، «دموکراسی ساختار زدا در افغانستان» (کابل: واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان، ۲۰۱۱).

۸ جلوگیری از خشونت علیه زنان در انتخابات: یک رهنمای برنامه، دفتر ملل متحد برای زنان و برنامه انکشافی ملل متحد، ۲۰۱۷.

همچنان در بسیاری از موارد این امر نشان می‌دهد که تهدید به خشونت، تقریباً مانند خشونت فیزیکی مهم است. برای شناخت بهتر خشونت و جلوگیری از آن، بهتر خواهد بود که خشونت را در یک سلسله کتگوریهای روی هم قرار گرفته ملاحظه نماییم. این کتگوریها شامل امور ذیل میگردند.

مختلف در اوقات مختلف شناسایی میگردد، که از حملات مستقیم به کاندیدان زن آغاز و به تلاش های روانی جهت محدود سازی رأی زنان ادامه مییابد. اطلاعات کیفی از مصاحبه ها و گفتگو ها با گروه های متمرکز، و مرور سایر نشریات، نشان میدهد که راه هائی که از طریق آن خشونت شناخته میشود، بسیار زیاد استنباط انفرادی از خشونت را شکل داده و بطور ذاتی راه های را که افراد باور دارند که با خشونت باید معامله شود، شکل میدهد.

جدول ۱: انواع خشونت های که توسط پاسخ دهندگان گزارش شده است.

انواع خشونت	تغییرات	مثالهای که توسط پاسخ دهندگان و سایر اتفاقات نقل گردیده است
خشونت مستقیم فیزیکی علیه رأی دهندگان، کاندیدان و غیره.	حملات بر کاندیدان پارلمانی حملات بر مراکز رأی دهی خشونت خانوادگی	حمله انتحاری در مرکز رأی دهی حوزه ۱۷ کابل که منجر به کشته شدن ۱۴ تن در روز انتخابات گردید حمله انتحاری در حوزه ۱۳ در مرکز ثبت نام مشاجره های فیزیکی در داخل مراکز رأی دهی خشونت های خانوادگی که رأی دهندگان زن را هدف قرار میداد
خشونت فیزیکی غیر مستقیم	ناامنی عمومی	مواد منفجره تعبیه شده در پست بازرسی پولیس در جلال آباد که رأی دهندگانی را که جانب مرکز رأی دهی میرفتند از پا در آورد هراس از حملات بر مراکز رأی دهی تهدیدات طالبان که انگشتان رأی دهندگان را قطع میکنند
خشونت های روانی، اجتماعی و احساساتی	تهدید آزار	آزار و اذیت کاندیدان زن توسط سایر کاندیدان یا توسط حامیان مخالفان شان ممانعت اعضای خانواده از رأی دادن زنان مورد انتقاد قرار گرفتن زنان از جانب اعضای خانواده یا سایر اعضای جامعه بخاطر رأی دادن یا اشتراک در سیاست به شکل دیگر
خشونت جنسی	آزار جنسی شرماندن	کاندیدان زن در بدل وعده رأی دادن تحت فشار جنسی قرار گرفته زنان بطور آنلاین در زمینه مسایل سیاسی مور آزار قرار گرفته اند
خشونت محرومیت یا اجبار	جلوگیری مجبور ساختن	جلوگیری به اساس دلایل مذهبی به زنان از جانب اعضای خانواده یا مقامات رسمی گفته شده است که آنان نمیتوانند رأی دهند.
خشونت ساختاری	دسترسی غیر مساویانه به تعلیم، عدالت، حمل و نقل و سایر انواع زیر ساخت ها	زنان حقوق خود را در مورد رأی دادن نمیدانند زنان این توانمندی را ندارند تا به مراکز رأی دهی بروند زنان قادر نیستند تا شکایات خود را هنگامیکه از حق رأی دهی محروم میگرددند مطرح سازند.
خشونت از طریق تقلب و فساد	تقلب رأی دهنده فساد	گزارشات فساد و تقلب، منجر به برنده شدن کاندیدان مشخص گردیده و رأی دهنده را از توانایی شان به انتخاب نماینده خود شان محروم میسازد.

خشونت طالبان هنوز هم نقش مرکزی را دارا بود. این توضیحات یکجا با شایعات حملات دیگر بر مراکز رأی دهی، به این معناست که تهدید خشونت بالاخره تأثیر بزرگتری نسبت به حملات واقعی بر رأی دهندگان دارد که منجر به این می‌گردد که بسیاری از مردم در خانه های خود بمانند.

ب. تهدیدات و خشونت فیزیکی غیر مستقیم

در حالیکه گزارشات در مورد خشونت فیزیکی مستقیم بسیار عام بود، اما بسیاری از پاسخ دهندگان از خشونت فیزیکی متأثر نگردیده بودند. تقریباً هر پاسخ دهنده، برخلاف، توضیح نمود که نا امنی ها، تهدیدات و سایر انواع خشونت غیر مستقیم اشتراک آنانرا در پروسه انتخابات متأثر ساخته است.

نا امنی شیوه رأی دهی هر دو، یعنی زنان و مردان را شکل داده بود، بویژه در مناطقی که از امنیت کم برخوردار بودند. طوریکه یک مسئول زن مرکز رأی دهی توضیح نمود: " بسیاری از مردم به اثر وضعیت خراب امنیتی ثبت نام نکردند و رأی هم ندادند. از یکسو از ترس طالبان و داعش^{۱۳} و از جانب دیگر از ترس زور مندان محلی (قومندانان)... چنین افرادی در جریان انتخابات مشکل می‌آفرینند... در انتخابات اخیر دو انفجار در این ولسوالی صورت گرفت، هر دوی این انفجارها در مراکز رأی دهی بوقوع پیوست.^{۱۴}"

در تفاوت با این، کاندید های زن در مقایسه با کاندید های مرد به طور غیر متناسب از نا امنی متأثر گردیده بودند. بگونه مثال، نا امنی به طور عمده مانع توانمندی آنان به کمپاین شده بود. طوریکه یکی از رهبران محلی تشریح کرد: "حتی در کابل، یک کاندید زن نمیتواند به همه ولسوالی های ولایت کابل بخاطر ملاقات با مردم و کمپاین کردن سفر نماید. دلیل این امر موجودیت گروه های مسلح، آدم ربایان و سایر جنایتکاران میباشد."^{۱۵}

تأثیرات این تهدیدها اکثراً با سایر انواع خشونت علیه زنان با هم یکجا می‌گردد. به گونه مثال، در ولایت ننگرهار هیچ گزارشی از کشته شدن زنان بخاطر رأی دادن دریافت نگردیده است. به هرصورت، تعداد زیاد زنان به اثر بیرون رفتن از خانه بدون اجازه یا از اثر سرپیچی از اوامر اعضای مرد خانواده ها به گونه ی فیزیکی مجازات گردیده اند. این شایعات توسط مقالات مطبوعات در مورد چنین قضایا برجسته گردیده^{۱۶} و در مصاحبه ها این قضایا منحیث دلیل دیگر برای عدم رأی دادن زنان مطرح شده بود، که این خود نشان میدهد که در مناطق دیگر خشونت چگونه انتخابات را شکل میدهد.

”کمپاین کنندگان تهدید گردیدند و در رابطه به آنان در رسانه های اجتماعی شایعاتی وجود داشت. - کاندید زن“^{۱۶}

الف. خشونت مستقیم فیزیکی علیه رأی دهندگان، کاندیدان و کمپاینران زن

بسیاری از پاسخ دهندگان گفتگوی های شان را از خشونت علیه زنان در جریان انتخابات شروع میکردند و محور صحبت های شان را خشونت فیزیکی مستقیم علیه زنان و سایرین که در انتخابات شرکت ورزیده بودند، تشکیل میداد. به گونه مثال، حمله انتحاری در یک مرکز رأی دهی در کابل شامل این موضوع بود. خشونت علیه کاندیدان اکثراً به نوبه خویش

”در مناطقی که در آنجا پولیس محلی (اربکی) وجود دارند، آنان به ما اجازه نمیدهند تا پروسه انتخابات را نظارت نماییم و آنان از کاندیدان مشخص مرد حمایت میکنند. این واقعا یک چالش برای ما بود. - ناظر زن در انتخابات“^{۱۷}

آنانی را که برای کمپاین ها کار میکردند یا آنان را که در نزدیک محل کمپاین قرار میداشتند، تهدید میکرد. بطور مثال، چندین پاسخ دهنده به حمله انتحاری بر کاندید پارلمان، عبد النصیر مهمند^{۱۸}، در ولسوالی کامه ولایت ننگرهار، اشاره کردند.

کاندیدان زن در مورد ضرورت به استخدام محافظین جهت تأمین مصونیت شان صحبت میکردند، بویژه زمانیکه آنان در جاهای عمومی کمپاین میکردند و به نظر میرسید که کاندیدان زن به عین شکل مانند کاندیدان مرد هدف قرار می‌گرفتند. بسیاری از این حملات بر کاندیدان، رأی دهندگان و کمپاینران تا به پیمانیه زیاد به طالبان یا سایر گروه های ضد حکومتی که میخواهند حکومت و پروسه انتخابات را بی اعتبار سازند، یا به آنده افراد یا گروه ها که از یک کاندید رقیب حمایت میکنند و میخواهند کاندید رقیب را به قتل رسانند و یا رأی دهندگان را تهدید نمایند، نسبت داده شده است.

گزارشات در مورد خشونت های فیزیکی نه چندان شدید، نیز وجود دارد. در یک مورد در ولایت ننگرهار، یک ناظر زن در مرکز رأی دهی توضیح نمود که چطور پسر یک کاندید به زور داخل یکی از مراکز رأی دهی زنانه شد و یک کارمند انتخابات زن را که وی فکر میکرد مانع رأی دادن مردم به پدرش می‌گردید، با سیلی زد.^{۱۹}

به همین ترتیب، خشونت خانوادگی ممکن به پروسه انتخابات ارتباط داشته باشد، چنانچه زنان میگویند که اگر به شیوه ای عمل نمایند که برای شوهران شان غیر قابل قبول به نظر برسد، پس از سوی اعضای خانواده شان، اکثراً شوهران، مورد لت و کوب قرار میگیرند. طوریکه یک ملک^{۲۰} تشریح کرد: «بلی، من با چشمان خود در محله خود مردی را دیدم که خانم خود را لت و کوب میکرد [زیرا وی میخواست به کسی دیگری رأی بدهد] و گفت: من شوهرت هستم و هر آنچه که شوهر بگوید خانم باید اطاعت نماید.»^{۲۱}

خشونت مستقیم فیزیکی اکثراً تأثیر مستقیم نیز دارد. بطور مثال، چندین مصاحبه کننده به گزارشات مطبوعات در این مورد که طالبان انگشتان کسانی را قطع نمودند که رأی داده بودند، اشاره کردند. در ساحتیکه تحت تحقیق قرار گرفته بودند این یگانه عامل نبود، بلکه در این روند

۱۳ این جنبش دولت اسلامی را در افغانستان حمایت میکند.

۱۴ مصاحبه، ننگرهای، سرخورد، خشونت علیه زنان، شکیلا.

۱۵ مصاحبه، کابل، پغمان، خشونت علیه زنان، منفذ محلی

۱۶ بطور مثال گزارش، جیتپرو مولین و مسعود پوپلری، ۴ نوامبر سال ۲۰۱۵، یک خانم به اتهام زنا تا به مرگ سنگباران گردید، CNN را ببینید.

۹ این ویبسایت را ببینید <http://www.bbc.com/persian/afghanistan> -۴۵۶۶۷۱۱۵.

۱۰ مصاحبه، ننگرهار، خشونت علیه زنان، راضیه.

۱۱ کلان محلی، اکثر اوقات از جانب حکومت منحیث نمایندگی غیر رسمی منطقه معین تعیین میگردد.

۱۲ مصاحبه، کابل، خشونت علیه زنان، جمال

ج. خشونت روانی، اجتماعی و احساساتی

زنان با یک سلسله خشونت های روانی، اجتماعی و احساساتی که بسیار نزدیک به تهدیدات و خشونت فیزیکی غیر مستقیم می باشد مواجه اند و این مشکلات مردان را نسبت به زنان کمتر متأثر می سازند. این خشونت اکثراً به اساس هنجارهای اجتماعی و فرهنگی در رابطه به نقش زنان در سیاست صورت میگیرد. طوری که مسئول مرکز رأی دهی که یک زن بود خاطر نشان کرد: "اولین چالش، اعتقادات فرهنگی این جامعه است. جاییکه مردان، زنان را رهبری و بر آنان حکمروایی میکنند. بدون اجازه آنان، زنان نمیتوانند هیچ نوع تصمیم شخصی بگیرند."^{۱۷}

چندین پاسخ دهنده حکایت از این واقعیت کرده اند که مردان در خانواده هایشان سعی ورزیده اند تا به طور مستقیم این امر را کنترل نمایند که به چه کسی رأی دهند یا اینکه آیا آنان در مجموع رأی بدهند یا خیر. در برخی موارد، حتی زنان بسیار تعلیم یافته گزارش داده اند که از جانب شوهر هایشان یا از جانب سایر اقارب شان مورد انتقاد قرار گرفتند که از یک کاندید غلط حمایت نموده اند که این امر اشتراک واقعی زنان را دشوار میساخت.

به طور عمومی فشارهای اجتماعی نیز با اشتراک زنان تاثیر گزار می باشد. یک کاندید زن که با وی مصاحبه صورت گرفته تشریح نمود که چگونه وی هنگام راه اندازی یک اجتماع کمپاین انتخاباتی، توسط یک وکیل گذر که از زنان و همه حاضرین انتقاد کرد، متوقف ساخته شد و گفت: "برای زنان خجالت آور است که سیاستمدار باشند و علاوه کرد برای هر فردیکه از ایشان حمایت میکند نیز شرم آور است."^{۱۸}

پاسخ دهندگان همچنان از شواهدی حکایت میکردند که کاندیدان زن مورد تهدید قرار گرفته بودند، بویژه از طریق رسانه های اجتماعی و اشکال دیگر. یک کاندید زن اظهار داشت که وی در یک شب در حدود ۴۰ تا ۵۰ پیام کوتاه تلفونی که آزار دهنده میبودند دریافت میکرد.^{۱۹} در حالیکه در برخی موارد، این گونه آزار و اذیت، زنان را مصمم تر میساخت تا در پروسه انتخابات اشتراک نمایند، ولی هزینه خشونت های روانی واضحاً بیشتر بود و کاندیدان و رأی دهندگان را یکسان متأثر میساخت.

د. خشونت جنسی

خشونت جنسی علیه زنان در جریان انتخابات دشوارترین موضوعی بود که در مورد آن معلومات جمع آوری گردد، البته به اساس حساسیت های فرهنگی و امنیتی این موضوع ندرتاً در محضر عام مورد بحث قرار میگیرد، گرچه در رابطه به این مسئله در چندین مصاحبه

”من قدرت ندارم که در برابر احزاب سیاسی و مردان قدرتمند بایستم.“

کاندید زن از کابل^{۲۰}

به طور سطحی صحبت شده است. بسیاری از کاندیدان زن که برای این تحقیق همراه شان مصاحبه صورت گرفته است از انواع و اشکال مختلف خشونت جنسی علیه کاندیدان زن، گزارش داده اند. چنانچه یک کاندید اظهار داشت: «من متیقن هستم که ۵۰ فیصد کاندیدان زن با اذیت و آزار جنسی مواجه گردیده اند. به این چنین کاندیدان در {بدل انجام دادن افعال جنسی} گرفتن پُست ها و موقوف ها وعده داده شده بود، ولی این چنین چیزی هرگز بوقوع نپیوست. بعد از روز انتخابات، من شکایت خود را به کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی توسط یو اس بی (USB) و یک (CD) که من در آنها شکایت خود را ثبت کرده بودم، تسلیم نمودم، ولی آنان از بررسی این اسناد خود داری کردند.»^{۲۰}

همچنین زنان در موارد دیگر به طور غیر مستقیم مورد آزار و اذیت جنسی بسیار زیاد قرار گرفته بودند. چندین کاندید زن به این دلیل مورد انتقاد قرار گرفتند که چرا آنان در ملاً عام کمپاین میکنند و در واقع سفرهای آنان به طور گسترده منجر به این شکایات و شایعات میگردد که آنان به گونهی مناسب عمل نمیکند. یک کاندید دیگر از طریق فیسبوک با این شایعات مواجه گردید که وی با یک کاندید مرد ارتباطات جنسی دارد. این امر منجر شد که نظر دهندگان دیگر این کاندید زن را تهدید به صدمه فیزیکی نمایند. در یک قضیه مشابه دیگر، در فیسبوک شایعه پخش گردید که یک کاندید زن که از شوهر اولی خود طلاق گرفته و دوباره ازدواج کرده است، در واقع به طور رسمی طلاق نگرفته است، به این معنا که وی مرتکب زنا میشود. در یک مورد دیگر، گفته شده بود که یک خانم در ظرف یک شب بیشتر از ۵۰ پیام دریافت نمود که در این پیام ها با وی وعده شده بود که در بدل بوسه یا دیگر افعال جنسی، به وی رأی داده خواهد شد.^{۲۱}

۲۰ مصاحبه، ننگرهار، خشونت علیه زنان، شکیلا. در حالیکه این برای واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان مشکل بود تا بگونه مستقل این ادعاها را تصدیق نماید، این یک موضوع مهمی بود که در مصاحبه ها تکرار میگردد. این امر حاکیست که در صورتیکه حتی اگر این خشونت ها در واقع صورت هم نگرفته باشند، ولی ترس از چنین خشونت بر اینکه زنان چگونه در سیاست ها عمل نمایند، تاثیر میگذارد.

۲۱ <https://www.facebook.com/Azadir/videos/۱۳۰۰۵۴۹۵۴۰۹۱۱۲۲/>

۱۷ مصاحبه، ننگرهار، خشونت علیه زنان، شکیلا.

۱۸ مصاحبه، کابل، خشونت علیه زنان، حمیده.

۱۹ <https://www.facebook.com/Azadir/videos/۱۳۰۰۵۴۹۵۴۰۹۱۱۲۲/>

۵. خشونت محروم سازی و اجبار

همچنان زنان گزارش دادند که آنها نمیتوانستند در انتخابات اشتراک نمایند و یا زمانیکه به آنان اجازه اشتراک داده میشد، پس مجبور میشدند که به یک کاندید مشخص رأی دهند. در بسیاری از مصاحبه ها، زنان، به طور مثال، خاطر نشان کردند که برای رأی دادن، به اجازه اعضای مرد خانواده شان ضرورت داشتند، عمدتاً شوهر هایشان. عین موضوع در مورد کاندید های زن که بدون حمایت کامل اعضای مرد خانواده هایشان برای کمپاین خود تلاش میکردند، نیز صدق میکند.

در موارد دیگر، رهبران مذهبی گفته بودند که به اساس دلایل مذهبی زنان نمیتوانند رأی دهند و اشتراک زنان در سیاست مخالف اسلام است. این نوع فشار مذهبی که زنان نباید در امور سیاسی سهم گیرند، یک نوع فشار غیر مستقیم بالای آنان میباشد، چنانچه یک کمپاین کننده اظهار داشت: "باقی ماندن زنان در مسجد [جهت کمپاین کردن] برای یک مدت طولانی دشوار است."^{۲۲}

مشابه به گزارشات در مورد محرومیت زنان از حق رأی دهی، گزارشات در رابطه به مجبور ساختن آنان نیز وجود داشت البته طوریکه به زنان دستور داده شده بود که باید به یک شیوه معین رأی دهند. این فشار اکثراً به طور مستقیم از جانب اعضای خانواده زنان صورت میگرفت، گرچه در برخی موارد ممکن فشار وسیعتری بر زنان از جانب اعضای جامعه نیز وجود داشته باشد تا به یک شیوه مشخص رأی دهند. زنان نسبت به مردان در برابر این نوع فشار ها زیاد آسیب پذیر اند.

به هرصورت، باید گفت که درمورد محرمیت رأی افراد، اعتماد کمی وجود داشت. پاسخ دهندگان به راه هایی اشاره کردند که از آن طریق رأی ها بر ملا ساخته شده بود و یکعده مردم احساس میکردند که محرمیت رأی تضمین نگردیده بود. این کار به این معنا بود که اگر رأی دهندگان زن در زمان رأی دهی مخالف هدایات خانواده ها و اعضای جامعه شان عمل کنند، آنان احساس میکردند که ممکن این معلومات افشا گردد.

۶. خشونت ساختاری

همچنان پاسخ دهندگان به بی عدالتی های ساختاری و سایر موانع ساختاری که مانع رأی دادن زنان میگردد، اشاره کردند. عام ترین نوع این موانع تعلیم بود، که هردو یعنی زنان و مردان به بیسوادی یا سطوح بسیار پائین سواد میان زنان اشاره میکردند که منجر به محرومیت زنان از پروسه انتخابات میگردد. بطور مشابه، چنین استدلال میگردد که بنا بر پائین بودن سطح تعلیم در میان زنان، تعداد کاندیدان زن کم میباشد.

زمانیکه موضوع رأی دادن مطرح میگردد، چالش عمده ساختاری دیگر در برابر زنان که به آن اشاره شد مسئله حمل و نقل (ترانسپورتیشن) آنان به مراکز رأی دهی بود. کاندیدان زن ادعا کردند که آنان با مشکل حمل و نقل حامیان شان به مراکز رأی دهی مواجه بودند، زیرا اکثراً به زنان اجازه داده نمیشود که به تنهایی به مناطق دور سفر نمایند، یا در بعضی موارد، آنان نمیتوانند با وجود موجودیت یکی از اقارب مرد شان به مناطق دور بروند. فاصله تا مراکز رأی دهی به طور غیر متناسب زنان را نسبت به مردان متأثر نموده بود.

۷. خشونت از طریق تقلب و فساد

بالاخره، برخی از پاسخ دهندگان تاکید داشتند که ممانعت رأی دهی از طریق تقلب یا فساد بمتابه خشونت میباشد. در جریان مصاحبه ها این موضوع بیشتر توسط مردان نسبت به زنان مطرح گردید، گرچه تقلب و فساد بگونه واضح هم مردان و هم زنان را متأثر ساخته بود.

طوریکه یک مرد در نگرهار توضیح داد: "من فکر میکنم که خشونت عبارت از گرفتن رأی یک شخص دیگر از طریق زور یا تقلب، یا مجبور کردن شخص به رأی دادن به یک شیوه مشخص از طریق دادن پول یا اعمال قدرت، میباشد."^{۲۳} یک ملک دیگری که همرايش مصاحبه صورت گرفت اظهار داشت که زورمندان از طریق تقلب به آرای همه افغانان خشونت ورزیده اند، در حالیکه این ملک تقاضا میکرد که فقدان زیر ساخت ها برای نقل و انتقال زنان به مراکز رأی دهی باید منحيث خشونت تلقی گردد.

مردان نیاز به آگاهی بیشتر در رابطه به ارزش رأی زنان دارند. زنان نسبت به گذشته بیشتر به سیاست دلچسپی دارند، ولی هنوز هم تبعیض جنسیتی وجود داشته و به همین دلیل زنان نمیتوانند به سطوح بلند تر سیاسی دست یابند. زنان نیاز به دیدن رهبران سیاسی در سطوح بلند تر دارند تا اشتراک آنانرا در سیاست ها تشویق نمایند. - نظارت کننده زن انتخابات ۶۶

۳. چه چیز و چه کسی باعث خشونت انتخاباتی علیه زنان می‌گردد

چندین پاسخ دهنده به طور غیر مستقیم حکومت افغانستان را متهم کردند که جهت محدود کردن خشونت علیه زنان اقدامات کافی را انجام نداده است. به ویژه کمیسیون مستقل انتخابات به این دلیل مورد انتقاد قرار گرفته که نمیتواند حفاظت موثری از زنان را چه منحیث رأی دهنده و یا هم منحیث کاندید، فراهم نماید. در عین حال، هیچ پاسخ دهنده ای به طور مستقیم از پولیس ملی شکایت نکرد، ولی این احساس وجود داشت که پولیس ملی جهت جلوگیری از خشونت کار خاصی انجام نداده است. چنانچه یک کاندید زن بعد از این که در جریان کمپاین انتخاباتی خود مورد اذیت و آزار قرار گرفته بود شکایت کرد: "من نزد پولیس رفتم و در مورد آن شکایت کردم، ولی پولیس به من گفت که شواهد تان را بیاورید، حد اقل نمبر پلیت موتر را. ولی ناوقت شام بود، در تاریکی، کمپاین کننده من در وضعیتی قرار نداشت که نمبر پلیت موتر را یاد داشت کند. بنابر این، پولیس این موضوع را تعقیب نکرد."^{۲۴} نظریات در رابطه به گروه های جامعه مدنی مختلط بود، بسیاری مردم فکر میکردند که آنان همکار بودند، ولی یکعه از پاسخ دهندگان هنوز هم اصرار داشتند که آنان کارهای زیادی را جهت جلوگیری از خشونت انجام نداده اند.

طوریکه بخش قبلی توضیح نمود، انواع مختلف خشونت وجود دارد که زنان در جریان پروسه رأی دهی در معرض آن قرار میگیرند و این خشونت ها عوامل مختلف دارند. اکثریت پاسخ دهندگان اولاً به طالبان و سایر گروه های ضد دولتی اشاره میکردند که پروسه های انتخابات را بطور عموم و زنان را بطور خاص هدف قرار میدادند. این تهدیدات شامل حملات بر مراکز رأی دهی و همچنان شامل تهدید بسیار مشهور آنان به قطع انگشتان آنانیکه در انتخابات شرکت میکنند، میگردد.

در عین زمان، سایر کاندیدان در عقب این حملات دیده میشدند. این کاندیدان اکثراً از جانب سایر زورمندان محلی که جهت صدمه زدن به اشتراک زنان در انتخابات بخاطر جلب حمایت به کاندیدان مورد نظر شان یا به اساس دلایل فرهنگی کار میکردند، حمایت میگرددند. به نظر میرسید که در مناطق بسیار محافظه کار، مردم محلی نیز از حق رأی دهی زنان چشم پوشی میکردند و برای محروم کردن آنان از انتخابات بعضی وقت دست به خشونت میزدند. خانواده ها، و به ویژه خویشاوندان مرد، نیز دروازه بانانی بودند که با استفاده از خشونت مانع رأی دهی زنان میگرددند. این امر شامل خشونت های خانوادگی نیز میشد، ولی به طور عام محرومیت زنان از پروسه های انتخاباتی را نیز در برمیگرفت. به هنجارهای اجتماعی و فرهنگی، که بسیار نزدیک به این موضوع میباشد، به عنوان عوامل عمده عدم توانایی اشتراک در پروسه های سیاسی اشاره گردیده است.

”به من نگاه کن. من تنها یک فرد نیستم بلکه چندین نفر هستم. من مجبورم که کار مسلکی خود را انجام دهم، من یک مادر هستم، من یک پرستار هستم، کسیکه از خانواده خود مواظبت میکند، من مجبورم که یک خانم سنتی باشم و مطابق رسم و رواج های فامیلم عمل نمایم.“ اوایل شوهر من همیشه سوال میکرد که «چرا من ناوقت به خانه میآیی؟ با چه کسی صحبت میکنی؟» بالاخره، من مجبور بودم که به وی بگویم، «شما در کار من مداخله میکنید. اگر کار سیاسی من را نمی پسندید، به من بگوئید که آنرا ادامه ندهم و من در خانه خواهم نشست و بهترین خانم خانه خواهم بود. این کار بزرگی نیست، من مانند آب خاصیت انعطاف پذیری دارم. ولی اگر شما میخواهید که من به کار خود ادامه دهم، پس شما نمیتوانید در کار من مداخله نمائید. بعد از این، رابطه من با خانواده ام خوب بود.»^{۲۵} – کاندید زن

۴. نتایج ابتدایی و موضوعاتی که باید برای جلوگیری از خشونت های انتخاباتی علیه زنان انجام شود

خشونت های فیزیکی، روانی و سایر انواع آن اکثراً با هم در تداخل قرار میگیرند: خشونت های که بسیار زیاد مورد توجه مطبوعات قرار میگیرند اکثراً حملات فیزیکی هستند، خشونت فیزیکی اکثراً با خشونت های روانی و سایر اشکال خشونت با هم یکجا میگردند. حملات، به گونه مثال، عموماً منجر به ایجاد ترس در مورد پروسه انتخابات میگردد.

خشونت اکثراً با اشکال دیگر تبعیض همراه میگردد: همچنان خشونت علیه زنان نمیتواند از محیطی که این خشونت ها در آنجا به وقوع میپیوندد، مجزا ساخته شود. زنان با خشونت، تبعیض و طیف وسیعی از چالش های دیگر مواجه گردیده اند که این مسایل در مجموع یک فرهنگ سیاسی را ایجاد میکند که به طور عموم در تلاش است که زنان را محروم سازند.

نهاد های ضعیف به محرومیت زنان و اشکال دیگر خشونت، کمک مینمایند

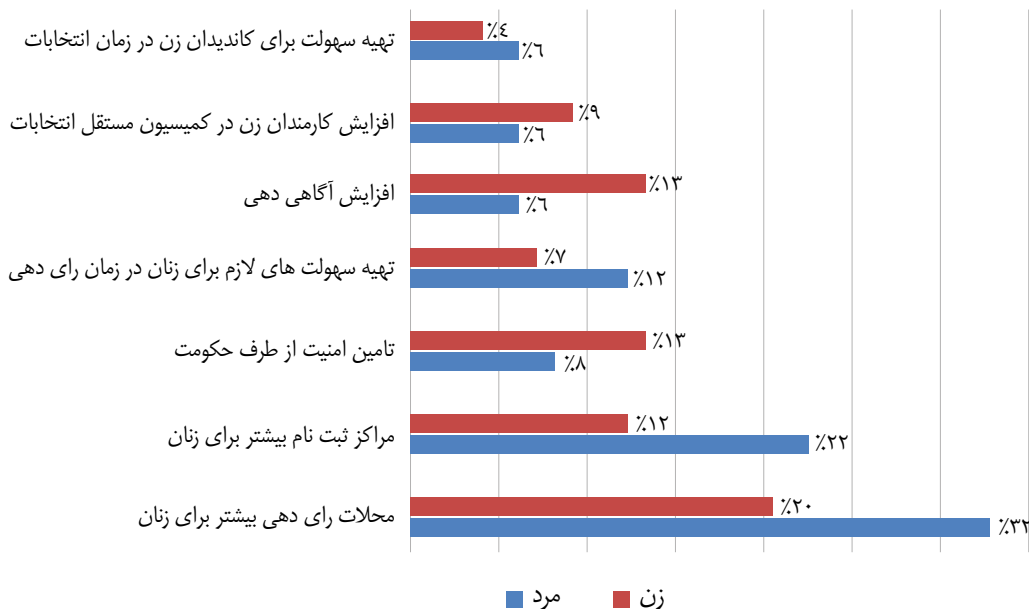
خشونت ادامه دارد ولی نه به اثر عدم موجودیت قوانین که با آن مقابله نماید، بلکه به این دلیل که این قوانین تطبیق نمیگردد. «قوانین، زنان را به اشتراک تشویق مینماید و هیچ قانونی وجود ندارد که مانع اشتراک زنان گردد. اینجا مقررات زیادی در کمیسیون مستقل انتخابات طرح گردیده است تا مراکز رأی دهی و مراکز ثبت نام برای زنان ایجاد گردد. با وجود این، هنوز هم در سراسر کشور قریه جاتی وجود دارد که از این سهولت ها محروم اند و رسیدن زنان به آنها ناممکن است.»^{۲۵}

در حالیکه دسته بندی خشونت ها در بالا، یک مدل ابتدایی را بخاطر تحلیل و درک خشونت علیه زنان فراهم میسازد، ولی برخی نتیجه گیری ها میتواند که از موضوعات متذکره بدست آید، و همچنان سفارشات مقدماتی که در گزارش نهایی به آنها توسعه داده خواهد شد، ارائه گردد.

نا امنی و سایر اشکال خشونت های انتخاباتی مردان و زنان را متأثر میسازد: تا زمانیکه ناامنی گسترده در افغانستان وجود داشته باشد، ممکن پروسه های انتخاباتی و سیاسی که با این نا امنی ها مرتبط میباشند، به طور متداوم خشونت بار باشند. در عین زمان، تأثیرات خشونت ها یکسان نمی باشد.

با وجود مشابهت ها میان خشونت علیه مردان و زنان، زنان به گونه غیر متناسب متأثر گردیده اند: این امر به گونه ی بسیار واضح در مشکلات دسترسی زنان به مراکز رأی دهی به مشاهده میرسد، ولی این مشکل در سلسله وسیع چالش هایی که زنان را از پروسه کمپاین باز میدارد، نیز به نظر میرسد. به گونه مثال، یک کاندید زن توضیح داد که چگونه وی به عنوان یک زن، نمیتواند دربیوری کند یا هنگام شب در جلسه اشتراک نماید. همچنان، وی از جانب سایر سیاستمدارانی که میخواستند بدانند چرا مردان در محله این زن نمیتوانند از خود نمایندگی کنند و میخواهند یک کاندید زن داشته باشند، مورد آزار قرار گرفت.

کمیسیون مستقل انتخابات اقدامات ذیل را جهت جلوگیری از خشونت علیه زنان در زمان انتخابات انجام دهد

- راه واحدی برای جلوگیری این خشونت ها وجود ندارد:
- از آنجائیکه عوامل مختلف برای ایجاد خشونت علیه زنان وجود دارد، تعجب آور نیست که راه حل واحد به این معضل سراغ نمیگردد. گزارش نهایی در مورد خشونت علیه زنان سفارشات بیشتری را ارائه خواهد نمود، ولی یافته های ابتدایی سفارش مینماید که زنان از امور ذیل باید مستفید گردند:
- محافظت بهتر کاندیدان زن
- محافظت بهتر رأی دهندگان زن
- ساختار های حمایتی بهتر برای زنان در داخل انتخابات، به ویژه:
- کارمندان بیشتر زن در مراکز انتخابات کار کنند
- پولیس بیشتر زن در مراکز رأی دهی حضور داشته باشند
- تسهیلات بهتر ترانسپورتهی برای زنان بخاطر رأی دهی شان فراهم گردد
- آموزش بهتر رأی دهندگان در رابطه به حقوق زنان تا بدین ترتیب هردو یعنی زنان و مردان از حقوق زنان، هنگامیکه موضوع انتخابات مطرح میگردد، آگاهی داشته باشند.
- تنفیذ بهتر قوانین موجود رأی دهی، به ویژه هدف قرار دادن آنائیکه تلاش میورزند تا زنان را از حق رأی دهی محروم سازند.
- ارتباطات بهتر با رسانه ها، نیروی کلیدی در شکل دهی افکار عمومی در رابطه به انتخابات، وانتقال پیام های پیرامون مسایل مربوط به خشونت علیه زنان در انتخابات
- رهبری سیاسی قابل دید زنان که بتواند اشتراک زنان را در همه سطوح سیاسی تشویق نماید

مخففات

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان	AREU
پولیس ملی افغانستان	ANP
مواد منفجره تعبیه شده در بدن	BBIED
کمیسیون مستقل انتخابات	IEC
کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی	IECC
هیأت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان	UNAMA
خشونت علیه زنان در انتخابات	VAWE

کد نشریه: D ۱۹۰۲

مترجم: داکتر نظام الدین کنوازی

در باره واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان یک نهاد مستقل تحقیقاتی مستقر در کابل می باشد که در سال ۲۰۰۲ با همکاری جامعه بین المللی در افغانستان تاسیس گردید. هدف این نهاد تحقیقاتی انجام و عرضه تحقیقات با کیفیت عالی، مبنی بر شواهد، مرتبط با پالیسی و انتشار نتایج حاصله آنها و همچنان ترویج فرهنگ پژوهش و مطالعه می باشد. طبق گزارش پوهنتون پنسیلوانیا، واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان منحصی یک نهاد پژوهشی دارای جایگاه عالی در افغانستان بوده و در بین نهاد های پژوهشی در آسیای میانه در رده پنجم قرار دارد. این نهاد با پالیسی سازان، جامعه مدنی، محققان و محصلین به منظور تحقق اهداف خویش ارتباط برقرار می نماید تا استفاده از نشرات مبنی بر شواهد و کتابخانه این واحد ترویج یافته، ظرفیت تحقیقی آنها تقویت شود و فرصت ها برای بازتاب اندیشه ها، مناظره ها و تحلیل ها ایجاد گردد. واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان توسط هیأت مدیره اداره می شود که متشکل از نمایندگان ادارات تمویل کننده، سفارتخانه ها، سازمان ملل متحد و دیگر سازمان های چندجانبه، جامعه مدنی و کارشناسان مستقل می باشد.

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان برنده جایزه بهترین نهاد تحقیقاتی بین المللی سال ۲۰۱۹ مجله پراسپکت بریتانیا (Prospect Magazine) گردیده است.

تمویل کننده اساسی:

نهاد انکشافی بین المللی سویدن (Swedish International Development Cooperation Agency (SIDA)

تمویل کنندگان برنامه ها:

پروژه های مشخص واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان در سال ۲۰۱۹ توسط نهاد های بین المللی ذیل تمویل گردیده است:

European Union (EU), Global Challenges Research Fund (GCRF), Norwegian Institute of International Affairs (NUPI), Save the Children and UN Women

همچنان این اداره عضویت شبکه های جهانی ذیل را دارا میباشد:

RESOLVE Network, Global Challenges Research Fund (GCRF), Secure Livelihoods Research Consortium (SLRC), A Conflict Sensitive Unpacking of The EU Comprehensive Approach to Conflict and Crisis Mechanism (EUNPACK), ADB-Asian Think Tanks Network (ATTN) and The Regional Environmental Centre for Central Asia (CAREC).